

[Henry Christensen.]

tivisering af den offentlige administration. Jeg tror egentlig, at den beslutning, der er truffet med henblik på personalepolitikken fremover, vil være et middel hertil. Jeg tror, det vil være en hjælp for regeringen, når man har lagt dette bånd, til i styrelser og ministerier at tvinge en større effektivisering og en større rationalisering igennem. Derfor vil jeg gerne sige til hr. Ivar Nørsgaard, at han burde opfatte denne del af regeringens oplæg som positiv også ud fra hensynet — eller især ud fra hensynet — til rationaliseringssynspunkterne.

Hvad angår spørgsmålet om de midler, der i øvrigt er taget i anvendelse i forbindelse med tilvejebringelsen af de øgede indkomster til staten, skal jeg ikke lægge skjul på — det fremgår vel også for alle dem, der har fulgt den offentlige diskussion — at i venstre har vi naturligt, og det måtte man vel gøre alle steder, foretaget en overvejelse af, i hvilket omfang momsen var mulig at bringe i anvendelse. Momsen blev jo indført med mange begrundelser, men fik også dette smukke udsagn, at det var et konjunkturpolitisk instrument netop over for en situation som den, vi nu befinder os i. Der kunne godt have været mening i den tanke, at man nu havde gennemført en momsregulering af en vis størrelse, der havde givet os den fornødne effekt for andet halvår af 1969 og måske samtidig givet os mulighed for en noget lavere udskrivningsprocent ved kildeskattens indførelse end ellers. Mange synspunkter og argumenter må naturligvis indgå i en sådan overvejelse, men jeg vil gerne sige — det fremgår også af det, som den fg. finansminister sagde i aftes i sine udtalelser til Aktuelt Kvarter — at vi er netop i den nuværende situation bundet af mange hensyn, også bundet af hensynet, som jeg tror alle ansvarlige partier og politikere føler, til at sikre kildeskatten gennemført med virkning fra 1. januar 1970, og en benyttelse af momsen i den nuværende situation under den naturligvis klare og udtrykkelige forudsætning, at de sociale kompensationer, de kompensationer, som vi erkender må ledsage momsen, skulle have virkning på samme måde, i kombination med kildeskattens forberedelse og gennemførelse, udelukkede faktisk hinanden. Alene af den

grund måtte vel afvejningen af den tanke falde væk.

Med hensyn til de andre afvejsninger, man kunne foretage, om man ville lægge afgiftsbeløbene på et bredere område, vil jeg gerne understrege det argument, som også hr. Haunstrup Clemmensen for sit vedkommende anførte, at det valg, som regeringen har foretaget, og som vi anbefaler, i hvert fald har den stærke begrundelse, at man undgår at pille en lang række buketter frem og finde en lang række blomster frem, som man med en vis ret kunne sige havde social slagside. Nu ligger afgiftstigningen på et område, som gør, at denne politik ikke med rette kan siges at have social slagside.

Jeg lagde ganske vist mærke til hr. Egon Jensens argumentation, der næsten med hensyn til motorbeskatningen var af en art, som om vi her stod over for et angreb på den fattige mands billige snaps. Jeg tror ikke, denne argumentation er holdbar over for en saglig vurdering. Jeg kan meget vel forstå, at man kan finde kritik frem mod, at man har valgt disse områder, specielt fordi de belaster en del af erhvervsomkostningerne, men den argumentation, specielt hr. Egon Jensen anvendte, kan jeg ikke rigtig finde nogen egentlig begrundelse for. Jeg synes egentlig, han burde have været stor nok til at erkende, at regeringen i hvert fald har valgt områder, der ikke giver social slagside.

Vi kan vel også tilføje, at det er områder, der igennem en meget lang årrække ikke har været reguleret. Vi skal 4, 5, 6, 7, 8 år tilbage i tiden, og der er desværre ikke ret mange afgiftsområder, om hvilke man kan sige dette. Det er vel den anden særlig stærke begrundelse, der er.

Endelig for det tredje finder jeg det værdifuldt, at vi får ryddet op i det misbrug, som papegøjepladeordningen efterhånden havde udviklet sig til, og at vi får fjernet det trafikusikkerhedsmoment, som papegøjepladeordningen også medførte. Jeg tror, dette er en god ting og en rigtig ting, og jeg har egentlig forstået på tidligere forhandlinger i afgiftsudvalg, at det var noget, vi i princippet var temmelig enige om. Jeg håber, at man uanset de politiske forhold er i stand til at anerkende denne principielle tanke også på nuværende tidspunkt.